

Jeg skal ikke udtale mig derom. Jeg vil antage, at Finansministeren vil være glad for at faa det nærmere undersøgt og konstateret; for hvis det er rigtigt, er det muligt, at man kunde faa lidt mere ind i Skat til Staten, som jo trænger til Penge. Er det end gentagende hævdet, at man maa søge at faa de unge Mennesker til at erhverve Jord i Sønderjylland, kan det jo ikke være rigtigt, at man skal fremme den Udstykning saa stærkt, uanset hvilke Priser der gives for Jord dernede. Jeg vil ogsaa gerne anmode det ærede Medlem om at komme med Bevis for, at der virkelig kan faas Jord i Sønderjylland til Priser, som svarer til de Priser, hvortil man kan faa Jord i andre Egne i Landet. Jeg skal nævne nogle Eksempler, som viser, til hvilke Priser Jordlovsudvalget har købt Jord, f. Eks. her paa Sjælland i den sidste Tid. Jordlovsudvalget har i den sidste Tid ligget i Forhandlinger om at købe en Gaard i Sorø Amt, som er brændt, til Udstykning. Den er paa 85 Tønder Land, 9 Tønder Hartkorn, saa enhver vil forstaa, at det er fortrinlig Jord, og den har været tilbuddt til en Pris af omkring 700 Kr. pr. Tønde Land. Og i Foraaret er der i Præstø Amt i Nærheden af Vordingborg købt ganske fortrinlig, fuldstændig ren Jord, i udmærket fin Kultur, 72 Tønder Land, af Hartkorn $8\frac{1}{2}$ Tønde, for 881 Kr. pr. Tønde Land. Og nu i Efteraaret har Udvalget købt en Gaard i Københavns Amt paa 120 Tønder Land med $12\frac{1}{2}$ Tønde Hartkorn for 625 Kr. pr. Tønde Land. Enhver, der kender til Landboforhold, vil erkende, at det er ganske fortrinlig Jord, her er Tale om, og man har ikke i Sønderjylland kunnet købe Jord af samme Bonitet til tilnærmelsesvis de Priser. Det er alt sammen Gaarde, som er brændt, og maaske derfor har Jorden kunnet købes billigt. For at nævne et andet Eksempel: Man har i Fjor i Nærheden af København, en Kilometer fra Taastrup, købt og udstykket en Gaard, meget vel beliggende ved offentlig Vej, hvor Taksten paa det samlede Areal var 18 over det hele; det vil sige, at det i Virkeligheden var ganske ensartet fortrinlig Jord, fladt som en Pandekage, og man har kun givet 1 050 Kr. pr. Tønde Land. Efter de foreliggende Oplysninger fra Sønderjylland, som det ærede Medlem altsaa ikke i nogen Maade nu har afkræftet, kan man ikke tilnærmelsesvis købe Jord dernede til de Priser. Hvis man derfor skal søge at faa de unge ned i Sønderjylland og købe Jord dér, vil det dels være langt kostbarere for

Samfundet, dels vanskeligere for dem, der faar Jorden, at klare sig.

Paa det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsens Forespørgsel til mig om min Motivering for Forflyttelsen af Skovrider Vestergaard skal jeg svare ganske kort. Man har jo ment, at Skovrider Vestergaard ikke har haft den rette Forstaaelse af Betydningen af at bevare de ejendommelige Træer i Dyrehaven, og det har ligeledes været min Opfattelse, at Vestergaard i nogen Grad savnede Evne til at omgaas de mange Mennesker, der kommer i Dyrehaven. Af disse Grunde har jeg fundet det rimeligt, at Vestergaard blev forflyttet.

Endvidere har en Række ærede Medlemmer med det ærede Medlem Hr. Pinstrup i Spidsen været fremme med Udtalelser vedrørende den foreslaede Nedsættelse af Tilskuddet til Mergeltransport, men det synes mig ikke, at nogen af de ærede Medlemmer i Virkeligheden har fremført saglige Argumenter imod de Nedskæringer, jeg har foreslaaet paa Finanslovsforslaget. Jeg skal ikke komme udførligt ind paa det Spørgsmaal, da jeg allerede sidste Gang har omtalt det ret udførligt, men kun ganske kort nævne de Grunde, jeg har ment talte for, at man kunde skære ned af dette Tilskud. For det første er det jo nødvendigt for Tiden at spare for at skaffe den fornødne Balance paa Budgettet, og dernæst er det rimeligt for Tiden, da vort Landbrug arbejder under meget gunstige Vilkaar, og da navnlig det større Landbrug, at skære ned i saadanne Tilfælde, hvor der gives Tilskud til enkelte Landbrugere. Det er min Opfattelse, som jeg har faaet bekræftet fra forskellige Sider, dels privat, dels ogsaa ved offentlige Møder, at det store Tilskud, som her gives til enkelte Landbrugere, i høj Grad hemmer Udnyttelsen af de lokale Mergel-lejer, fordi man mener, det ikke kan betale sig at udnytte disse, naar man kan faa en saa stor Nedsættelse paa Fragten, som der hidtil har været Tale om, og at de Tilskud, som her gives, i mange Tilfælde kommer Jord til gode, som i Virkeligheden godt kunde bære Udgifterne til Mergling uden et saadant Tilskud. Jeg finder det derfor rimeligt, at man skærer ned af dette Tilskud. Endvidere har jeg nævnt som min Opfattelse, at da de Tilskud, som der her er Tale om, ligesom saa mange andre Tilskud til Landbruget — det kan ogsaa gælde andre Erhverv —, gives til enkelte Personer, burde de ikke være permanente. De burde være Tilskud til Ophjælpning af et Arbejde eller en Foranstaltning, men skulde efterhaanden tages